

اصلاح طلبان برای آرامش مردم به مناظره می روند
حضور در صداوسیما با بلیت مردم
نماینده
اصولگرای مجلس
عصبانی شد
صفحه ۳

مقام معظم رهبری:
اتحاد و انسجام ملت از دستاوردهای دوران دفاع مقدس است
صیانت از کشور با مقاومت به دست می آید نه با تسلیم
آرمان ملی: رهبر انقلاب اسلامی در دیدار پیشکسوتان دفاع مقدس تاکید کردند که دفاع مقدس نشان داد صیانت از کشور با مقاومت به دست می آید نه با تسلیم. حضرت آیتا... خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی صبح دیروز در آیین تجلیل از پیشکسوتان دفاع مقدس، جنگ تحمیلی را، نتیجه سیاست راهبردی امپراتوری نظام سلطه در دشمنی با...
صفحه ۲

سخنرانی رئیس جمهور در نشست مجمع عمومی:

جهان کهنه نا عا دلانه است

رسیدگی عادلانه قضائی به جنایتی که رئیس جمهور سابق آمریکایه آن اعتراف کرده (شهادت سردار سلیمانی)، خدمت به انسانیت است
گره توافق هسته‌ای از همان جایی باید باز شود که گره خورده است

مستولان می‌گویند نیروی انتظامی تا کنون از خود خویشتنداری نشان داده است
تجمعات و واکنش‌ها به درگذشت مه‌سایمینی
وزیر ارشاد: مصوبه جدید درباره گشت ارشاد در راه است
صفحه ۲

پرونده ویژه سالگرد آغاز دفاع مقدس

۴۲ سال از آن روزها

سر دار سیدعلی صنیع خانی در گفت و گویا «آرمان ملی»:
در زمان جنگ مردم مزیتی بین خود و مسئولان نمی‌دیدند
سفره یک بسیجی در چپه مجلل تر از سفره فرمانده بود
مردم در زمان جنگ می‌دانستند بالادستی‌ها بیشتر تحمل می‌کنند
سر دار محمد کوثری در گفت و گویا «آرمان ملی»:
دفاع مقدس جنگ ایران با یک اجماع بین المللی بود
پدش برش قطعنامه ۵۹۸ با منطق قوی بود
بنی صدر تهدید عراق را جدی نمی‌گرفت
صفحات ۷۰۶

سخن روز اندازه نکوست
مهران کرمی روزنامه‌نگار
حسن زهشتمی‌پور تحلیلگر مسائل بین‌الملل
چنانچه بخواهیم درباره سخنرانی آقای رئیس جمهور بحث بکنیم ایشان در موضوع عدالت نکات بسیار خوبی را بیان کردند. رابطه ظلم با عدالت و اینکه یک شکل واقعی عدالت، مبارزه با ظلم است و مبارزه با ظلم، بخشی از عدالت محسوب می‌شود. در موضوع بحث فلسطین، باز هم طرح ایران را مطرح کردند و حقوق...
صفحه ۲

اگر گویی برای شنیدن بود...

مطلب می‌دیدند. و تحلیل‌های این التهابات اجتماعی را می‌دادند کافی است مقاله‌های آن‌ها را بخوانیم. پس این جامعه ملتهب که تحت تاثیر اتفاقات جهانی و زیست محیطی، و خشونت و خبرهای مختلف قتل و خودکشی و تجاوز شده بود وارد فاز جدید التهابات شد. ماجرای مه‌سایمینی پیش آمد. مدت‌هاست که مردم به رفتار گشت ارشاد معترض بودند و در فضای مجازی مدام این ناراضی‌ها بود آن‌ها فکر می‌کردند که به جای حل مشکلات اقتصادی و باز خرید با مفسدان آن، بی‌آبی و خشک شدن دریاچه ارومیه و دیگر دریاچه‌ها و مشکلات دیگر چرا دولت به این موضوع می‌پردازد و چرا درک می‌برد. و ما از زندگی طبیعی دور می‌شویم. حسی عمیق به ما القا می‌کند که زندگی آنقدرها هم خوب نیست. و اینکه چرا زنده‌ایم هم مساله می‌شود. این روزها مثل یک آدم خارج از جامعه به جامعه نگاه می‌کنم. با بهت و شگفتی. تمامیت امر می‌شود. تخریب محیط زیست و بحران گرستگی در جهان حکایت دارد. دست کم ۱۰۰ کشور در معرض طغیان اجتماعی قرار دارند و شواهد حاکی از آن است که ناراضی‌ها و شورش خیلی از کشورها را تهدید می‌کند. خب یعنی جهان با ساز و کار فعلی و شرایط زیست محیطی و گرستگی و التهابات دست و پنجه نرم می‌کند. التهابات یک امر جهانی است. اما این روزها هم ما در کشور به خاطر شرایط پیش آمده در التهاباتیم. قبل از اتفاقات اخیر و مرگ مه‌سایمینی، خبرهای زورگیری و قتل و خودکشی تلنگری بود که خشونت در کشور در حال افزایش است... محمدباقر تاج‌الدین جامعه‌شناس در باره خشونت‌ها مقاله‌ای نوشت در توضیح داده بود: «خشونت اجتماعی در جامعه فعلی ایران را می‌توان به مثابه نوعی شورش انسان‌ها علیه خود و دیگران نیز تلقی نمود به گونه‌ای که حسرت‌ها، حقارت‌ها، عدم دسترسی‌ها و عدم برخورداری‌های خود را با رفتارهای خشونت آمیز علیه دیگران و حتی خودشان جبران می‌کنند. خشونت اجتماعی به این معنا نوعی جبران کنندگی منفی نیز محسوب می‌شود به این دلیل که وجود فقر و محرومیت‌ها، نابرابری‌های اجتماعی، شکاف طبقاتی روزافزون مسیرهای برون رفت از چنین وضع ناگوار و بُرنجی را تقریباً مسدود کرده و تو گویی که راهی نمانده بجز روی آوردن به خشونت...» ببینید هنوز به ماجراهای اخیر نرسیده‌ایم. کارشناسان اجتماعی جامعه را

اندازه نکوست

درونی نبودن مطالبات آن‌ها نسبت دهند. این گفته بدین معنا نیست که دست‌هایی در بیرون از مرزها برای تاثیر گذاشتن بر رویدادهای داخلی وجود ندارد. بلکه با وجود سوءاستفاده‌هایی که بشود، وظیفه حکومت است که رضایت شهروندان و شنیدن مطالبات آن‌ها را در صدر برنامه‌های خود قرار دهد. زیرا اساس و فلسفه حکومت، ایجاد سعادت شهروندان است و مهم‌ترین رکن سعادت یا شادمانی مردم برخورداری از امنیت و آسایش و رفاه است. خلاصه کردن وظیفه حکومت به امر به معروف و نهی از منکر در شرایطی که مردم گرفتار مشکلات متعدد معیشتی و اقتصادی هستند و دولت نیز با تحریم‌های اقتصادی سنگین و بی‌رحمانه روبه‌رو است و خلاصه کردن امر به معروف و نهی از منکر به امر حجاب، فرو کاستن وظایف پیچیده حکومت‌داری است. البته مفروض این برخورد و این نوع نگاه این است که چون گذشته همه نیروی‌ها را بر حجاب زدایی از جامعه گذاشته، هر نوع مدیریت حکیمانه در برخورد با شهروندان ناراضی به عقب نشینی در برابر دشمنان تلقی می‌شود و بنابر این باید سنگر اول را محکم نگه‌داشت زیرا کوتاه آمدن در این مورد، عقب‌نشینی‌های بعدی را نیز در پی دارد. اگر دقت کنیم در مباحث دیگری چون مذاکرات هسته‌ای، روابط دو جانبه با برخی کشورها نیز با همین دیدگاه نقد و نفی می‌شود. با فرض پذیرش این استدلال و صرف نظر از هزینه و فایده اجتماعی چنین رویکردی که یکی از آن‌ها کاهش سرمایه اجتماعی است، باید دانست که دشمن هم موجودی هوشمند است و صرفاً یک شیوه و روش را برای پیشبرد هدف‌هایش در پیش نمی‌گیرد. اگر تنها معیار ما در برخورد

ضرورت «مجمع عمومی»؛ در دوران چالش برانگیز

مدت، خطرات طولانی نیز به همراه دارد. افزون بر این، نگرش به تغییرات آب و هوایی باید به عنوان یک تهدید «چند برابر» مورد ارزیابی قرار گیرد چرا که پیامدهای سیاسی، بهداشتی، اجتماعی، اقتصادی و امنیتی را در سراسر جهان افزایش می‌دهد. نمونه اخیر آن سیل در پاکستان است که منجر به کشته شدن بیش از ۰۰۵۱ نفر و نزدیک به هشت میلیون تن آواره بر جای گذاشته و گسترش کیلومترها آب راکد به بیماری‌هایی مانند مالاریا، عفونت چشم و عارضه‌های پوستی منجر شده است. تشدید رقابت راهبردی بین ایالات متحده با چین و روسیه روند دیگری است که امنیت، اقتصاد و سیاست جهانی را برای دهه‌های آینده شکل خواهد داد. ایالات متحده پس از جنگ جهانی دوم (۵۴۹۱) نقش مهمی در ایجاد سازمان ملل متحد ایفا کرده است. با این حال، یکن به دنبال

به یاد سالگرد جنگ عراق علیه ایران

از شروع جنگ علیه ایران نزدیک به ۴۲ سال می‌گذرد. معمول در ایران این است که وقتی درباره سالگرد مئلا جنگ صحبت می‌کنیم، از رشادتها، از قساوت‌های طرف مقابل، از فتوحات خودمان و از فداکاری‌های رزمندگان و مردم ایثارگر کشورمان یاد کنیم ولی طبق عرف و رویه جهانی این مدت ۴۲ سال کافی است که اولاً اسناد و مدارک منتشر نشده آن روزها منتشر و در اختیار عموم به‌ویژه محققان، دانشگاهیان و پژوهشگران قرار گیرد ثانیاً با ایراد سخنرانی‌ها، نگارش کتاب‌ها، انجام تحقیقات بی‌طرف و عرضه تحلیل‌ها، دستاوردهای عظیم این حادثه مهم تاریخی کشورمان بر محور منافع و امنیت ملی، جمع‌بندی کرده و به عنوان چراغی فرا راه آینده کشور و جوانان قرار دهیم. ۲۰ سال پیش این سخن را در دانشگاه امام حسین (ع) نزد دوستان عرض کردم ولی آنچه عرضه شده با ایده‌آل خیلی فاصله دارد. در مورد علل شروع جنگ آیا به اندازه کافی تحقیق صورت گرفته و دلایل آن روز اعم از اینکه صدام تقصیر کار بوده و یا بی‌توجهی ما بوده، آیا با شجاعت مطرح شده و بی‌طرفانه مورد قضاوت قرار گرفته است؟ در همین پروسه تحقیق و بررسی هست که می‌توانیم به نقاط ضعف و قوت جامعه شناختی و مردم شناسی ایرانیان پرداخت و به خودمان هشدار دهیم که کی و چگونه ممکن است دوباره در دام آن اشتباه‌ها قرار بگیریم. این هشدار و زنگ خطر باعث می‌شود از بروز جنگی دیگر پیشگیری کنیم. جنگی که مسیر کشور ما را در جامعه جهانی عوض کرد و از قافله رشد و توسعه در ابعاد گوناگون عقب افتادیم، هزاران جوان ارزشمند را از دست دادیم و زیربنای اقتصادی صنعتی کشورمان نابود شد. مرحوم داعی اولین سفیر جمهوری اسلامی در بغداد بود که در اوایل خصوصی در جمع سفرا تعریف می‌کرد ولی این اواخر علنی در رسانه‌ها هم بیان می‌کرد که به خاطر فعالیت گروه‌های شیعه ضد صدام و تحریک آشکار آنها در رسانه‌های ایران، چند ماه قبل از جنگ به وزارت امور خارجه عراق فراخوانده شد و سپس صدام شخصاً اولتیماتوم داد که آقای سفیر برو تهران و بگو اگر این روند ادامه یابد، جنگ بین دو کشور غیر قابل پیشگیری است. مرحوم داعی می‌گفت آدم تهران به وزارت امور خارجه رفته، مسئولی جدی نداشت در نتیجه رفته سراغ دیگران و از جمله شورای انقلاب و مسئولین عالی‌رتبه ولی هیچ‌کس حرف مرا و پیام صدام را جدی نگرفت و همه گفتند برگرد بغداد و توجهی به صدام و مقامات رسمی عراق نکن. من به ناچار گفتم من برمی‌گردم ولی صدام در جنگ جدی هست شما هم جدی بگیرید. بدین ترتیب در فاصله کوتاهی صدام به گفته‌های خود عمل کرد و شعله‌های جنگ شهرهای غربی و جنوبی کشور را فرا گرفت. نگارنده روزهای اول شهریور ۱۳۵۹ از بازرسی و ساماندهی سفارت و ۴ سرکنسولگری کشورمان در ترکیه برمی‌گشتم. آخرین شماره مجله شهروند که در آن زمان که یک مجله دفاعی است و در لندن چاپ می‌شود را در ترکیه خریداری و در هواپیما مطالعه می‌کردم که مطلب کوچکی در صفحه مقابل آخر توجهم را جلب کرد.

ادامه صفحه آخر

ادامه صفحه ۶